

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

αριστοφάνη

Φιλοτεχνικός
Ομίλος
Μυτιλήνης

«Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ»

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΟΜ «Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ»
«ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ»

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1992

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

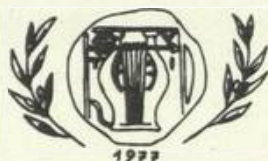
Μετάφραση: Μίνως Βολανάκης
Σκηνοθεσία: Ανδρέας Σεφτελής
Σκηνικά, κοστούμια, αφίσσα: Αφροδίτη Κουτσουδάκη
Μουσική: Ηρακλής Πασχαλίδης
Χορογραφία, κίνηση: Μαρία Αγγέλου
Διδασκαλία μουσικής: Νίκος Γιαμαλής
Ραφή κοστούμιών: Μαρίκα Σαράτση

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΦΟΜ 1977

Πραξαγόρα: Ντέσσυ Κομνηνού
Γυναίκα Α', Δούλα: Ασπα Μενεξιάδη
Γυναίκα Β': Μαρία Αϊβαλιώτου
Γυναίκα Γ', Δούλος, Νέα: Αγγέλικα Πολιτάκη
Γυναίκα Δ', Κηρύκαινα: Σοφία Βαλδεράνου
Γυναίκα Ε', Δούλος: Νίκα Γεωργή
Γυναίκα Ζ': Εύη Παττέ
Γυναίκα Η': Ευανθία Ζιόβα
Βλέπυρος, Γριά Α': Χαρίτος Μικές
Γείτονας Α': Αντώνης Μυλωνάκης
Χρέμης, Γείτονας Β', Γριά Β': Γιώργος Χατζηνικολάου
Νέος: Βαγγέλης Κυρίσης
Γέρος, Γείτονας Γ', Γριά Γ': Σωκράτης Δασακλής

MACEDONIA GREEK AND ONLY GREEK

CULTURAL CENTRE PH.O.M. «THEOPHILOS»

P.O.B. 68 - 811 00 MYTILENE - GREECE

Τις «Εκκλησιάζουσες» του Αριστοφάνη ο Ομιλός μας πρωτοπαρουσίασε στο Κάστρο Μολύβου (20-7-91) και συνέχεια στο Κάστρο Μυτιλήνης (23-24/7/91), στο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης (18-20/10/91), στην ΑΘΗΝΑ, στο Θέατρο «ΑΛΦΑ», (4-5/11/91) και τέλος στη ΣΥΡΟ (7-11-91), στα πλαίσια της Δ' «Συνάντησης» Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου, που διοργανώνει του Υπουργείο Αιγαίου.

Ύστερα από απαίτηση του θεατρόφιλου κοινού, η παράσταση αυτή επαναλαμβάνεται και φέτος, στο Κάστρο Μυτιλήνης, στις 16-7-92, στα πλαίσια του «Πολιτιστικού Καλοκαιριού '92» του Δήμου Μυτιλήνης, στο Μανταμάδο (9-7-92), στην Αγιάσο (14-7-92) και τέλος στο Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου ΧΙΟΥ (19-7-92).

- Είπαμε, την εξουσία στις γυναίκες να δώσουμε.
- Το ψήφισες μωρέ;
- Τι να κάνω; Ήταν το μόνο πολίτευμα που δεν έχουμε δοκιμάσει ως τώρα...

«Εκκλησιάζουσες»
(στίχος 455)

Ο ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

«Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ»

συμπληρώνει φέτος 14 χρόνια από την ίδρυσή του. Λειτουργούν πέντε τμήματα σε 12μηνη βάση. α) Θεάτρου, «Λεσβιακή Σκηνή», β) Μουσικής, γ) Λογοτεχνίας, δ) Λαογραφίας, ε) Εικαστικών Τεχνών.

Εκδίδει την περιοδική έκδοση Λεσβιακών Γραμμάτων-Τεχνών «Μυτιλήνη». τ. Α' (1981), Β' (1983), Γ' (1988) και Δ' (1991).

Ίδρυσε «Πολιτιστικό Κέντρο», όπου θα λειτουργούν:

1. «Κυκλικό θέατρο» και STUDIO θεάτρου - Περιοδικά Σεμινάρια.
2. Αίθουσα διδασκαλίας Πιάνου και Ζωγραφικής.
3. Αίθουσα «Λεσβιακής Βιβλιοθήκης» με αρχειακό υλικό.
4. Εντευκτήριο «Λεσβιακού παραδοσιακού σπιτιού».
5. Χώρος εκδηλώσεων ευρύτερης πολιτιστικής παρουσίας.

Το Θεατρικό του Τμήμα «Λεσβιακή Σκηνή» μέχρι σήμερα ανέβασε τα παρακάτω έργα:

1979: «Ο Αφελής». Κωμωδία, Δ. Ψαθά.

1980: «Αφαλοτριπίδα». Λεσβιακή μουσική επιθεώρηση, Σ. Αναστασέλλη-Β. Χατζημανώλη.

1981: «Μικροί Φαρισαίοι». Κωμωδία, Δ. Ψαθά.

1982: «Γι' Ανάπουδους». Λεσβιακή ηθογραφία, Γιάν. Πασπάτη.

1984: «Εξοχικό κέντρο "ο Έρως"». Κωμωδία, Δ. Ψαθά.

1987: «Το νησί της Αφροδίτης». Δράμα. Αλ. Πάρνη.

1988: «Η ρουδιά». Κωμωδία-σε μυτιληνιά ντοπιολαλιά. Α. Αραβανόπουλου.

1988: «4 μονόπρακτα» (Μουρσελάς, Ουίλλιαμς, Χεμινγκουάι, Στρίντμπεργκ).

1989: «Ηλέκτρα». Τραγωδία, Σοφοκλή. (1990, επανάληψη).

1990: «Η Βεγγέρα». Ηθογραφία - μουσική κωμωδία, Ηλ. Καπετανάκη.

1991: «Εκκλησιάζουσες». Κωμωδία, Αριστοφάνη.

Έλαβε μέρος στις τρεις «ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ» των Ερασιτεχνικών θιάσων Αιγαίου, που διοργανώνει το Υπουργείο Αιγαίου, με τα θεατρικά έργα:

«Η ρουδιά» (Α': 18-27/11/88 - Μυτιλήνη).

«Ηλέκτρα» (Β': 13-24/10/89 - Χίος).

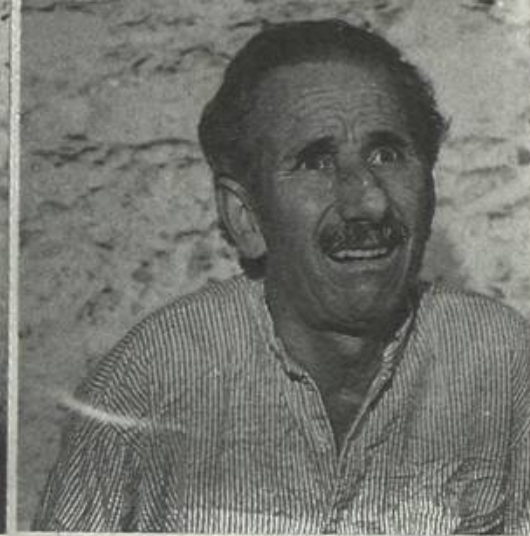
«Η Βεγγέρα» (Γ': 1-11/11/90 - Σάμος).

Και θα συμμετάσχει με:

«Εκκλησιάζουσες» (Δ': 29/10-9/11/91 - Σύρος).

Καλοκαίρι '91

Για το Δ.Σ. του Φ.Ο.Μ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Photos from the rehearsals.

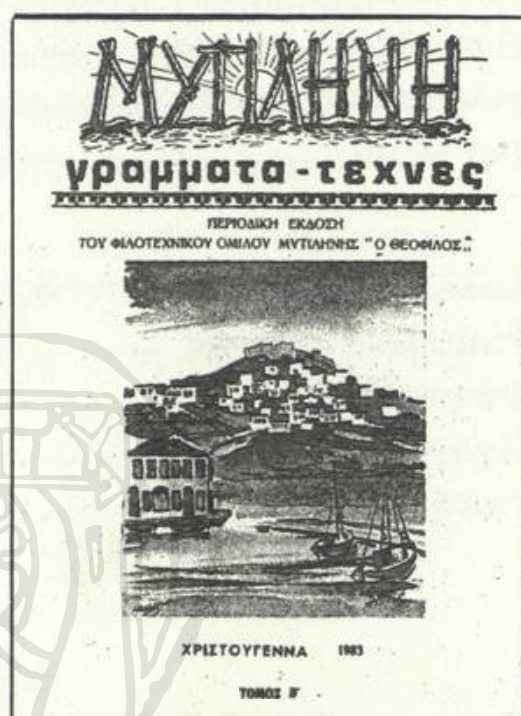
Φωτογραφίες από τις πρόβες.

Η ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
«Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ»
«ΜΥΤΙΛΗΝΗ»

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΤΕΧΝΕΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

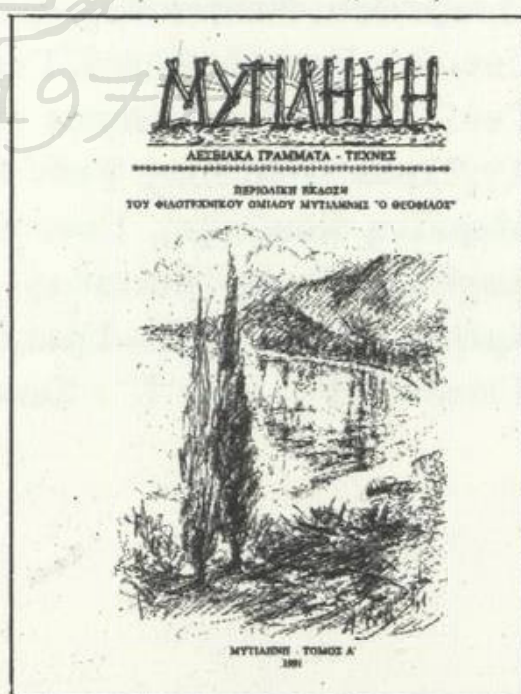
ΤΟΜΟΣ Α' (1981)

ΤΟΜΟΣ Β' (1983)

ΤΟΜΟΣ Γ' (1988)

ΤΟΜΟΣ Δ' (1991)

ΤΙΜΗ ΚΑΘΕ ΤΟΜΟΥ ΔΡΧ. 2.000

ΟΙ 4 ΤΟΜΟΙ ΔΡΧ. 6.500

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΕΣΒΟΥ Α.Ε.
ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Με τα πλοία
του νησιού μας
ΣΑΠΦΩ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΦΟΝΟΜΗΡΟΣ

ΑΛΚΑΙΟΣ

ΑΓ. ΡΑΦΑΗΛ

το Αιγαίο όλο
είναι δικό σας.

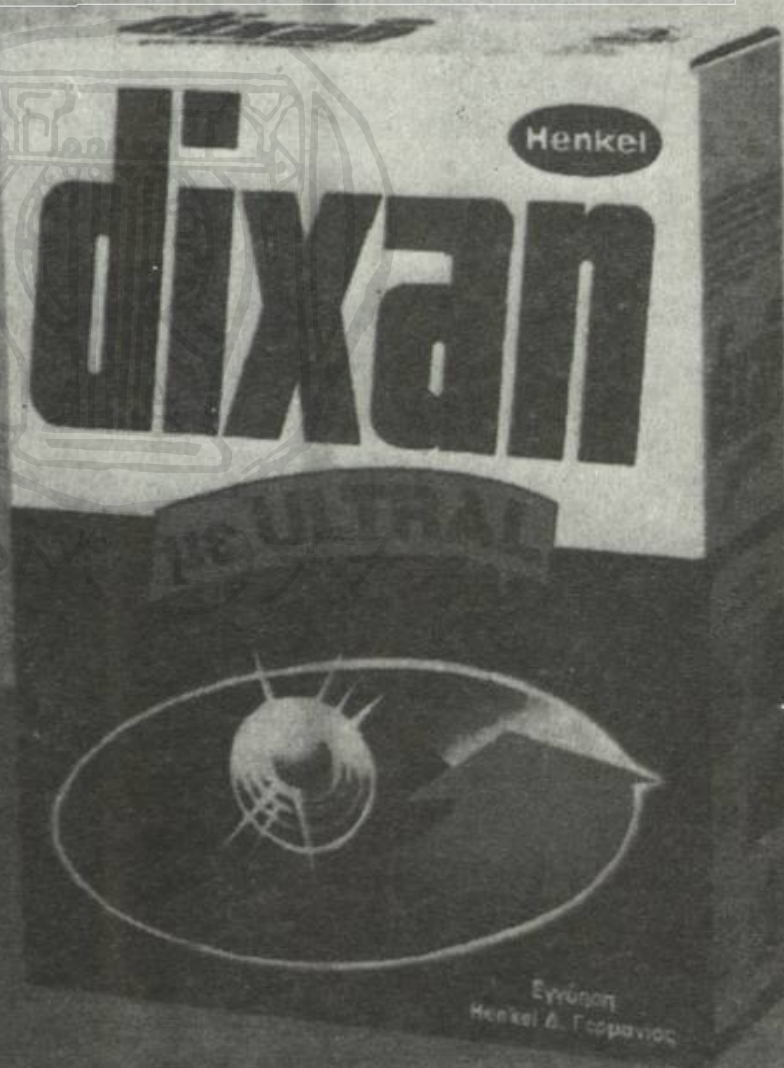
ΤΩΡΑ ΝΕΟ

Henkel
dixan

ME ULTRAL

Τώρα το dixan σε νέα επαναστα-
τική σύνθεση με ULTRAL.
Το ειδικό συστατικό που καθαρίζει
ακόμα πιο αποτελεσματικά τη δύ-
σκολη βρωμιά και τους επίμονους
λεκέδες.

**ΝΕΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ!**

Εγγυημένο από το Henkel Δ. Γερμανίας

Henkel ΕΛΛΑΣ ABEE
Κύπρου 23 * 183 46 ΜΟΣΧΑΤΟ - ΑΘΗΝΑ

Aristophanes Ecclesiazouses

The setting of Ecclesiazouses is in Athens, in the 4th century B.C.

First scene: It is still dark. A woman wearing her husband's clothes is waiting for her Athenian female companions to come. After a while the women enter and we listen to their plans.

During the night they have stolen their husbands' garments, they have made false beards to use and are getting ready to go to Parliament (Ecclesia).

They decided to disguise themselves as men, since it was prohibited for women to enter Parliament.

Now they are leaving for the assembly where they want to participate and claim the immediate delivery of Authority to women with the excuse that everything is going wrong with Government.

Soon we see one of those women's husband, dressed with his wife's clothes, running out and looking for a convenient corner to relieve himself.

There comes his neighbour dressed also as a woman.

They are both asking themselves where their clothes as well as their wives should have been.

Then another man comes and says what happened at the assembly (Ecclesia) and also that Authority was given to women.

That soon after moment one of those women comes back. Her husband begins to question her where she was during the night and then he announces the decision of the assembly to deliver Authority to women.

Soon all women come back triumphantly and make their first declarations.

"All are obliged to give the public their belongings since from now on all goods will belong to all citizens, men and women.

Financial problems will not exist among citizens anymore, so there will not be such cases in court.

Love will be free, on condition that the old should have a priority in love over the young".

In next scene a conscientious citizen gets his belongings ready to offer them to the community, according to the law, while a second one tries in vain to persuade him to change his mind. He himself refuses to give his things. However he wants to take advantage of the given rights.

Anyway the honest citizen does not agree with him.

In the last scene we see the new law about love in action. A young man tries to be with the girl he loves, while three old women lay a claim to him.

The play ends with an invitation to a big feast.

Η Αττική Κωμωδία και ο Αριστοφάνης (Απόσπασμα)

Στις κωμωδίες των *Εκκλησιαζουσών* (392 π.Χ.) και του *Πλούτου* (388 π.Χ.) αισθανόμαστε μια σημαντική αλλαγή, κυρίως στην απουσία στοιχείων που λειτουργούσαν αποτελεσματικά στα προηγούμενα έργα του κωμικού. Ο χορός έχει στην πρώτη κωμωδία μόνο δύο λυρικά κομμάτια, στην αρχή, ενώ στη δεύτερη έχει περιοριστεί σε ελάχιστους μόνο διαλογικούς στίχους. Είναι μάλιστα αξιοπρόσεκτο ότι σε ορισμένα σημεία των έργων, όπου κανονικά θα περιμέναμε ένα στάσιμο ή κάτι παρόμοιο, τώρα βρίσκουμε μια δήλωση που δείχνει ότι ο χορός, που εξακολουθούσε μάλλον να παραμένει στην ορχήστρα, εκτελούσε διάφορα κομμάτια άσχετα από τα δραματικά συμφραζόμενα, αφού το κείμενό τους, αν υπήρχε, δεν μας σώζεται πια. Επιπρόσθετα, έχει εξαφανιστεί τελείως η παράβαση και έχει εκφυλιστεί ο αγώνας· επίσης, έχουν περιοριστεί οι τολμηρότητες και το προσωπικό σκώμμα — ιδιαίτερα το πολιτικό. Και το σημαντικότερο, θέμα της κωμωδίας δεν είναι πια ένα καυτό πρόβλημα του παρόντος, αλλά κάτι πολύ γενικευμένο ή φανταστικό. Αυτή τη σημαντική μετατόπιση την αντιλαμβανόμαστε μόλις συγκρίνουμε την κωμική κατάσταση των *Εκκλησιαζουσών* με της *Λυσιστράτης*, που παρουσιάζουν πολλά κοινά σημεία· και στις δύο κωμωδίες οι γυναίκες, απαυδημένες από την πολιτική συμπεριφορά των αντρών, αποφασίζουν να πάρουν δραστικές πρωτοβουλίες· κάποια συνωμοσία τελεσφορεί και η εφαρμογή του σχεδίου προκαλεί μια σειρά επεισοδίων, που καταλήγουν σε ομαδική συμφιλίωση. Ότι όμως στην παλαιά κωμωδία αποτελούσε πηγή σοβαρού προβληματισμού, έχει γίνει στη νεώτερη ένα ανάλαφρο παιχνίδι ουτοπίας· οι γυναίκες αναλαμβάνουν τη διακυβέρνηση του κράτους και προχωρούν στην εφαρμογή ενός προγράμματος σοσιαλιστικής κοινοκτημοσύνης, που θυμίζει — για πολλούς όχι συμπτωματικά — ιδέες από την *Πολιτεία* του Πλάτωνα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

ΜετάφρασηΜίνως Βολανάκης
ΣκηνοθεσίαΑνδρέας Σεφτελής
Σκηνικά, κοστούμια, αφίσαΑφροδίτη Κουτσουδάκη
ΜουσικήΗρακλής Πασχαλίδης
Χορογραφία, κίνησηΜαρία Αγγέλου
Διδασκαλία μουσικήςΝίκος Γιαμαλής
ΦωτισμοίΚώστας Καρατζάς

Καλλιτεχνικός ΔιευθυντήςΠερικλής Μαυρογιάννης
Επιμέλεια σκηνήςΚώστας Σάνδηλος
ΦροντιστήςΝίκος Σαράτσης
ΗχογράφησηΣτούντιο «Αγροτικόν»
Ραφή κοστούμιώνΜαρίκα Σαράτση

ΔΙΑΝΟΜΗ

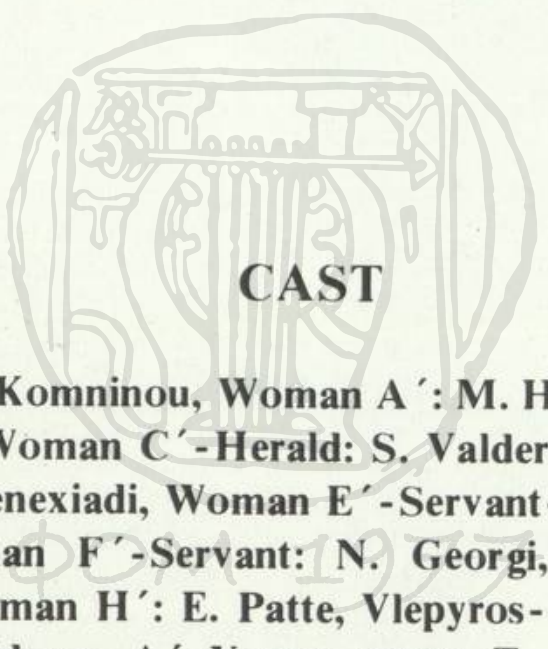
Πραξαγόρα: Ντέσσυ Κομνηνού, Γυναίκα Α': Μαρία Χατζημιχαήλ,
Γυν. Β': Γεωργία Παπά, Γυν. Γ'-Κηρύκαινα: Σοφία Βαλδεράνου,
Γυν. Δ'-Δούλα: Άσπα Μενεξιάδη, Γυν. Ε'-Δούλος-Νέα:
Αγγέλικα Πολιτάκη, Γυν. Ζ'-Δούλος: Νίκα Γεωργή, Γυν. Η':
Μυρσίνη Κουζούμη, Γυν. Θ': Εύη Παττέ, Βλέπυρος-Γριά Α':
Χαρίτος Μικές, Γείτονας Α'-Νέος: Τριαντάφυλλος Κρέτσης,
Χρέμης-Γείτονας Β'-Γριά Β': Γιώργος Χατζηνικολάου, Γέρος-
Γείτονας Γ'-Γριά Γ': Σωκράτης Δασακλής.

Ευχαριστούμε τον Μίνω Βολανάκη, τον Ηρακλή Πασχαλίδη, τη Γιαμαλή για την πολύτιμη βοήθη

ARISTOPHANES

ECCLESIAZOUSES

TranslationMinos Volanakis
DirectorAndreas Seftelis
Setting- CostumesAfrodite Koutsoudaki
MusicIraklis Pashalidis
ChoreographyMaria Agelou
Musical instructionNikos Giamalis
LightingKostas Karatzas

CAST

Praxagora: D. Komninou, Woman A': M. Hatzimihail, Woman B': G. Papa, Woman C'-Herald: S. Valderanou, Woman D'-Servant: A. Menexiadi, Woman E'-Servant-Young woman: A. Politaki, Woman F'-Servant: N. Georgi, Woman G': M. Kouzoumi, Woman H': E. Patte, Vlepyros-Old woman A': H. Mikes, Neighbour A'-Young man: T. Kretsis, Chremis-Neighbour B'-Old woman B': G. Hatzinikolaou, Old man-Neighbour C'-Old woman C': S. Dasacelis.

ανάκη, την Αφροδίτη Κουτσουδά-
τη Μαρία Αγγέλου και τον Νίκο
ήθειά τους.

Η βωμολοχία στον Αριστοφάνη

Η αρχαία κωμωδία χρησιμοποιεί μεγάλη ελευθεροστομία. Πριν διαμορφωθεί σε είδος σοβαρό, οι ελευθεροστομίες της ήταν πραγματικά αισχρολογίες που τις συνόδευαν αισχρές κινήσεις και χειρονομίες ανθρώπων λευτερωμένων από κάθε κοινωνικό περιορισμό· όταν όμως οι ελευθεροστομίες εντάχθηκαν στην αττική κωμωδία, χρησιμοποιήθηκαν από τους ποιητές για τη διατήρηση, βέβαια, του οργιαστικού κλίματος, αλλά και για τη δημιουργία καταστάσεων που θα πρόβαλαν τις προθέσεις και το νόημα του ποιητή. Άλλωστε την εποχή εκείνη η ζωή ήταν φυσικότερη και οι άνθρωποι δε θεωρούσαν αισχρές, ούτε αποσιωπούσαν υποκριτικά ορισμένες από τις φυσικές λειτουργίες τους, και αδυναμίες τους ακόμα, πλατιά διαδομένες. Ούτε ντρεπόντουσαν να πουν με το όνομά τους κάποια από τα μέλη του κορμιού τους. Αντίθετα, ανάλογα με τη σημασία που οι λειτουργίες εκείνες έχουν στη ζωή, ανέβαζαν τα όργανά τους στο ύψος των λατρευτικών συμβόλων, τα ζωγράφιζαν στα αγγεία τους, τα σμίλευαν στ' αγάλματά τους, τα εξέθεταν στολίδια των ναών τους. Μπλεγμένες οι λειτουργίες εκείνες βαθιά με τη φυσική και την κοινωνική ζωή, γινόντουσαν απλούστατα αντικείμενο της καλλιτεχνικής έκφρασης.

Ο Αριστοφάνης την ακάλυπτη έκφραση δεν τη χρησιμοποιεί για να κεντήσει την έκδοτη και αρρωστημένη φαντασία του θεατή σε αισχρές προεκτάσεις και θολά υπονοούμενα (αυτό το κάνει η σημερινή ελευθεροστομία). Τις μεταχειρίζεται για να δώσει παραστατικά αληθινές καταστάσεις και για να σχεδιάσει έντονα χαρακτήρες. Ό,τι λέει είναι αυτό που χρειάζεται και αυτό που λέει.

ΦΟΜ 1977

Οι Εκκλησιάζουσες
μια φανταστική ιστορία
ένα όνειρο που συγκρούεται με την πραγματικότητα
και ο λόγος του Αριστοφάνη
ζωντανός
σαρκαστικός
αυτοαναιρούμενος,
χρώματα και αισθήσεις μας για την παράσταση.

Ανδρέας Σεφτελής
Ιούλιος 1991

Ecclesiazouses

Aristophanes

- Μυτιλήνη -
(Mytilini)

ΦΟΜ
"Ο Θεόφιλος"
(F.O.M. "Theophilos")